

- **translated title:** Втори допълнителен протокол към Европейската конвенция за екстрадиция
- **publisher responsibility:** State Gazette
- **original title of the convention in English:** Second Additional Protocol to the European Convention on Extradition
- **identification number of the convention:** ETS 098
- **place of the translation:** Bulgaria
- **name of the publisher:** State Gazette
- **date of the translation:** n/a
- **status of the translation:** an official translation
- **host item:** State Gazette, No. 9, 27 January 1995
- **ISBN:** n/a

Втори допълнителен протокол към Европейската конвенция за екстрадиция

Страните - членки на Съвета на Европа, подписали този протокол,

желаейки да улеснят прилагането на Европейската конвенция за екстрадиция, открита за подписване в Париж на 13 декември 1957 г. (наричана по-долу "конвенцията"), в областта на данъчните престъпления,

считайки също, че е желателно конвенцията да се допълни в някои други отношения,

се споразумяха за следното:

РАЗДЕЛ I

Член 1

Член 2, ал. 2 от конвенцията се допълва със следната разпоредба:
"Това право ще се прилага и за престъпления, наказуеми само с парични санкции."

РАЗДЕЛ II

Член 2

Член 5 от конвенцията се заменя със следните разпоредби:

"Член 5

Данъчни престъпления

1. За престъпления, свързани с данъци, такси, мита и валутен обмен, екстрадицията се разрешава между договарящите страни съгласно разпоредбите на конвенцията в случай, че престъплението по законодателството на замолената страна съответства на престъпление от същото естество.

2. Екстрадиция не може да бъде отказана под предлог, че законодателството на замолената страна не налага същия вид данък или мито или не регламентира по

същия начин данъците, таксите, митата или валутния обмен, както законодателството на замолената страна."

РАЗДЕЛ III

Член 3

Конвенцията се допълва със следните разпоредби:

"Задочни съдебни решения

1. Когато една договаряща страна поиска от друга договаряща страна екстрадиция на лице с цел изпълнение на присъда или мярка за неотклонение, постановена с решение, произнесени срещу него в негово отствие, замолената страна може да откаже екстрадиция за тази цел, ако по нейна преценка съдебната процедура по осъждането не е удовлетворила минималните права на защита, дължими на всяко лице, обвинено в извършване на престъпление. Независимо от това екстрадиция се разрешава, ако молещата страна даде уверение, което да се счита за достатъчно, че гарантира на исканото лице правото на повторно разглеждане на делото, при което ще се спази правото на защита. Това решение упълномощава молещата страна или да изпълни въпросната присъда, ако осъденото лице не я обжалва, или в противен случай да заведе дело срещу екстрадираното лице.

2. Когато замолената страна съобщи на лицето, чиято екстрадиция се иска, за произнесеното срещу него задочно съдебно решение, молещата страна няма да счита това съобщение за официално уведомление за целите на наказателното производство в тази държава."

РАЗДЕЛ IV

Член 4

Конвенцията се допълва със следните разпоредби:

"Амнистия

Екстрадиция няма да се разрешава за престъпление, за което е обявена амнистия в замолената държава, ако дадената държава може да проведе съдебно преследване по силата на своето наказателно право."

РАЗДЕЛ V

Член 5

Член 12, ал. 1 от конвенцията се заменя със следните разпоредби:

"1. Искането се отправя в писмена форма и се адресира от Министерството на правосъдието на молещата страна до Министерството на правосъдието на замолената страна; независимо от това се допуска дипломатическият път. Други начини могат да се договарят чрез пряко споразумение между две или повече страни."

РАЗДЕЛ VI

Член 6

1. Този протокол е открит за подписване от държавите - членки на Съвета на Европа, които са подписали конвенцията. Протоколът подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Протоколът влиза в сила 90 дни след датата на депозиране на третия документ за ратификация, приемане или утвърждаване.

3. За всяка подписала протокола държава, която го ратифицира, приеме или утвърди впоследствие, същият влиза в сила 90 дни след датата на депозиране на документа за ратификация, приемане или утвърждаване.

4. Държава - членка на Съвета на Европа, не може да ратифицира, приеме или утвърди този протокол, без да е ратифицирала едновременно или предварително конвенцията.

Член 7

1. Всяка държава, която се е присъединила към конвенцията, може да се присъедини към този протокол след неговото влизане в сила.

2. Това присъединяване се извършва чрез депозирането при Генералния секретар на Съвета на Европа на документа за присъединяване, който влиза в сила 90 дни след датата на депозираното му.

Член 8

1. Всяка страна може по време на подписването или при депозиране на документа си за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване да определи територията или териториите, за които се прилага този протокол.

2. Всяка държава може при депозирането на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване или на всяка следваща дата чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на този протокол за всяка друга определена в декларацията територия или територии, за чиито международни отношения тя отговаря или е упълномощена да поема задължения.

3. Всяка декларация, направена съгласно предходната алинея, може да бъде оттеглена по отношение на всяка посочена в тази декларация територия чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила шест месеца след датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 9

1. Формулираните от дадена държава резерви по разпоредба от конвенцията се прилагат също по отношение на този протокол, освен ако тази държава не

декларира противоположно намерение при подписването или депозирането на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

2. Всяка държава може при подписването или депозирането на документа си за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да декларира, че си запазва правото да:

- a) не приеме раздел I;
- b) не приеме раздел II или да го приеме само по отношение на някои престъпления или категории престъпления, посочени в чл. 2;
- c) не приеме раздел III или да приеме само ал. 1 на чл. 3;
- d) не приеме раздел IV;
- e) не приеме раздел V.

3. Всяка договаряща страна, формулирала резерва съгласно предходната алинея, може да я оттегли чрез декларация, адресирана до Генералния секретар на Съвета на Европа, която влиза в сила от датата на получаването ѝ.

4. Договарящата страна, която е приложила по отношение на този протокол резерва, формулирана по разпоредба от конвенцията, или която е формулирала резерва по разпоредба на този протокол, не може да изисква прилагането на тази разпоредба от друга договаряща страна; независимо от това тя може, ако резервата е частична или съдържаща условие, да изисква прилагането на тази разпоредба, доколкото самата тя е приела.

5. Не могат да бъдат формулирани други резерви по разпоредбите на този протокол.

Член 10

Европейският комитет по проблемите на престъпността при Съвета на Европа получава информация за прилагането на този протокол и предприема необходимото за улесняване на добронамереното уреждане на всяка трудност, която би възникнала при неговото изпълнение.

Член 11

1. Всяка договаряща страна може, доколкото е заинтересована, да денонсира този протокол чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Това денонсиране влиза в сила шест месеца след получаването на уведомлението от Генералния секретар.

3. Денонсирането на конвенцията предизвиква автоматично денонсирането на този протокол.

Член 12

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, както и всяка страна, присъединила се към конвенцията, за:

- a) всяко подписване на този протокол;
- b) депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;
- c) всяка дата на влизане в сила на този протокол в съответствие с чл. 6 и 7;
- d) всяка декларация, получена в съответствие с разпоредбите на чл. 8, ал. 2 и 3;
- e) всяка декларация, получена в съответствие с разпоредбите на чл. 9, ал. 1;
- f) всяка резерва, формулирана в съответствие с разпоредбите на чл. 9, ал. 2;
- g) оттеглянето на всяка резерва, направено в съответствие с разпоредбите на чл. 9, ал. 3;
- h) всяко уведомление, получено в съответствие с разпоредбите на чл. 11, както и датата на влизане в сила на денонсирането.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха този протокол.

Съставен в Страсбург на 17 март 1978 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа ще изпрати заверени копия от тях до всяко от подписаните и присъединили се държави.